

La culture comme vocation

Publicat per [Interacció](#) [1] el 06/05/2014 - 10:51 | Última modificació: 04/04/2016 - 17:38

[Vincent Dubois](#) [2] ? [Raisons d'Agir](#) [3]

A partir d'una enquesta a estudiants de gestió i administració cultural a França, Vincent Dubois fa una radiografia de les motivacions, orientacions i característiques dels candidats a professionals de la gestió cultural. L'autor es pregunta quins són els elements que afavoreixen que cada vegada més estudiants es decantin cap a les noves formacions i professions de la cultura, un sector que es caracteritza per un nivell d'atur elevat i una remuneració modesta.

A «[La culture comme vocation](#) [4]», Dubois apunta, entre d'altres, a les qüestions següents:

- Els enquestats manifesten un fort compromís personal i vocacional i un alt grau de passió i desinterès crematístic, unes característiques que, segons l'autor els seran de gran utilitat en una professió que no els proporcionarà grans beneficis materials.
- Fa unes dècades, dins el sector cultural a França, les tasques de promoció i creació artística les exercien directors d'escena, músics o d'altres creadors, ara en canvi, recauen en gestors, mànagers, tècnics o mediadors culturals.
- Una altre motiu que atreu molts estudiants cap a les professions de la cultura es perquè s'ha produït un desenvolupament conjunt d'una oferta sectorial (de noves funcions) i una oferta formativa (de nous cursos) variada i ajustada a la jerarquia de nous camins possibles.
- L'oferta de formació actual proporciona dos tipus d'entrades a les professions de la gestió cultural. Una entrada per la 'porta petita' a través de les formacions universitàries relacionades amb la literatura, l'art i les ciències humanes i socials. I una entrada per la 'porta gran' que prepara als estudiants de manera específica per als càrrecs de l'administració cultural i que es fa dins d'establiments prestigiosos propers al poder econòmic i polític com escoles de comerç, instituts d'estudis polítics o reconeguts departaments de gestió d'universitats.
- Pel que fa a les característiques socioeconòmiques dels estudiants, Dubois assenyala que un 85% són dones procedents de famílies benestants i manifesten un alt grau d'interès i gust per la cultura. L'estudi també evidencia que la vocació per la cultura aglutina una vocació per l'ensenyament i una vocació per l'art i que, en tots dos casos, ve precedida per una herència de pràctica i socialització cultural familiar (practicar una activitat artística, assistir a concerts o galeries d'art, etc.).
- Pel que fa a les seves motivacions, els estudiants de cursos i màsters d'administració cultural, valoren la seva carrera acadèmica, les seves capacitats a l'hora de posar en valor la creació artística i fan referència cada vegada més a un registre personal per trencar amb les presentacions estàndards de la cultura. Sovint

manifesten un amor per l'art des de la infància. En principi volen orientar-se més cap al 'sector de la cultura' que cap al 'sector de l'administració', però són conscients del flux constant entre aquests dos 'sectors' que determinen unes funcions laborals futures més administratives, manifesten també predisposició i capacitats per a adaptar-se a una lògica de 'projecte' i de 'xarxa', que s'imposa davant un arcaic univers estructurat al voltant de sectors o de la figura del creador i governada per una política cultural favorable a les representacions.

- Els projectes dels estudiants varien segons els seus orígens socials. Els provinents de classes treballadores pateixen dèficits de capital cultural i social adquirit fora de l'escola i és poc probable que ocupin llocs superiors dins l'administració cultural. Tendeixen a voler transformar la seva vocació cultural en una vocació per la democratització cultural. Els fills d'artistes o classes acomodades, en canvi, han heretat capital cultural i capital social i tenen avantatge a l'hora d'ocupar una posició social d'acord a les seves expectatives de classe i no veuen la cultura com una manera de sortir de la seva condició original ni la necessitat de vincular-se a una visió de gestió ni administrativa de la cultura.

Podeu consultar aquest llibre al [Centre d'Informació i Documentació](#) [5]

[Inicia sessió](#) [6] o [registra't](#) [7] per enviar comentaris

Etiquetes: França

Etiquetes: formació

Etiquetes: educació

Etiquetes: professionalització

Etiquetes: gestor cultural

- [8]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/CIDOC/blogs/2014/04/17/culture-comme-vocation>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] <http://www.vincentdubois-socialscience.eu/?lang=fr>

[3] <http://www.homme-moderne.org/raisonsdagir-editions/>

[4] <http://cercles.vtlseurope.com:8098/lib/item?id=chamo:11062&theme=CERC>

[5] <http://cercles.diba.cat>

[6] <https://interaccio.diba.cat/>

[7] <https://interaccio.diba.cat/form/alta-comunitat>

[8] <https://interaccio.diba.cat/node/4928>